

և արարին կոծ մեծ ի վերայ նորա» (Ը. 2): Քրիստոսն էական աւանդութիւնը կուտայ մեզ այդ երկիւղածներուն անունները, որոնք են Օրէնուսոյցն Գամաղիէլ և անոր եղբորորդին Նիկողիմոս՝ որ Քրիստոսի թաղման ալ սպասաւորած է: Այս աւանդութեան արձագանգը կ'ըլլայ մեր Վկայասէր հայրապետը, Գործք Առաքելոցի իր խմբագիր մեկնութեան մէջ (էջ 153): Այս գիւտէն 23 տարի յետոյ՝ 438ին Թէոդոս Բ. ի թագուհին ուխտաւորութեամբ կ'այցելէ Ս. Երկիրը՝ առաջնորդութեամբ Աղեքսանդրիոյ Կիւրեղ հայրապետին: Եւզոկսիա թագուհին փափաքեցաւ Ս. Ստեփանոսի քարկոծման տեղւոյն վրայ քաղաքէն դուրս կառուցանել եկեղեցի մը և հոն զետեղել տալ անոր նըշխարները: Կիւրեղ Աղեքսանդրացին, ինչպէս կը վերկայէ Կիւրեղ Սկիւթուպոլսեցի, տօնական հանդիսաւորութեամբ նախաՎկային նշխարաց մէկ մասը Սիոնէն փոխադրեց թագուհիին շինել տուած եկեղեցին, և զետեղեց ստորերկրեայ մատրան մը մէջ:

Քանի որ Ս. Ստեփանոսի նշխարաց մէկ մասը կը մնար Սիոնի եկեղեցիին մէջ, կանոնական պարագայ մըն էր քրիստոնեաներուն անոր վրայ վկայարան մը կառուցանել մասանց փոխադրութենէն վերջ: 614 ին թէ՛ այս մատուռը և թէ՛ Ս. քաղաքի եկեղեցիներուն մեծագոյն մասը կործանուեցան: Այս աւերեալ եկեղեցիները վերանորոգեց Մողեստոս, ինչպէս նաև Սիոնի մայր եկեղեցին ու Ս. Ստեփանոսի մատուռը որ յարակից էր նոյն եկեղեցիին: Մողեստոսի վերաշինութենէն յետոյ, 670 ին, առաջին անգամ Արգուլֆ եպիսկոպոսն է որ կը նշանակէ Սիոնի Ս. Ստեփանոսը իր Ուղեգրութեան մէջ և կ'ընծայէ մեզ զեկեցիկ նըկարագրութիւն մը և թանկագին յատկագրի մը, ու